

Ronde Tafel van Socialisten roept op tot Sociaal Front tegen het Splitsingsdenken d (5.10.10)

Gaan de regeringsonderhandelingen over de maatschappelijke keuzes voor de toekomst of over de eeuwige twistpunten tussen Vlamingen en Franstaligen? Er wordt onderhandeld over een staatshervorming die van België een lege doos zal maken. De rechts-nationalistische N-VA en de andere V-partijen zijn erin geslaagd een groot deel van de kiezers achter zich te verzamelen en verkondigen dat Vlaanderen alleen zijn welvaart beter zal kunnen beschermen. Aan Franstalige zijde is de overtuiging gegroeid dat Vlaanderen definitief gekozen heeft voor een toekomst zonder België en dat men die realiteit maar beter onder ogen ziet, hoewel de overgrote meerderheid van de Vlamingen aan België blijft vast te houden. Dat leidt tot een paradoxale situatie: politici die ruzie maken over de splitsing van de boedel, en een bevolking die lijdzaam toekijkt, terwijl ze die splitsing wellicht niet wil en er zeker niet bij te winnen heeft.

De wereldcrisis, die ook ons land zwaar treft, lijkt de dames en heren onderhandelaars nauwelijks te beroeren, want je hoort bijna niets over het anti-crisisbeleid. Insiders gaan uit van een bezuiniging van maar liefst 25 miljard euro (1.000 miljard frank!!!), meteen de grootste bezuinigingsoperatie uit de geschiedenis van ons land. De mediastilte voorspelt niet veel goeds. Alles doet vermoeden dat de gewone man en vrouw weer de rekening zal moeten betalen.

U vraagt zich misschien af wat de staatshervorming en de crisisbestrijding met elkaar te maken hebben? Het antwoord is: 'Alles'. De staatshervorming dreigt onze unieke Belgische sociale zekerheid te ondermijnen, een moordende concurrentie tussen Vlaanderen en Franstalig-België aan te wakkeren en de lonen, arbeidsvoorwaarden, vervangingsinkomens en gezondheidszorg onder grote druk te zetten. Alleen een kleine economische elite heeft daar belang bij. De Ronde Tafel van Socialisten steunt eenheidsinitiatieven tegen het splitsingsdenken en voor het behoud van onze federale sociale zekerheid

Nationalisme vroeger en nu: van taalontvoogding naar economisch egoïsme!

De Vlaamse Beweging was ooit een rechtvaardige ontvoogdingsstrijd. Die draaide om gelijke rechten voor het Nederlands en de Nederlandstalige bevolking in België. De strijd richtte zich niet tegen het zuidelijke landsgedeelte maar wel tegen het Belgische establishment en tegen de verfranse elite in Vlaanderen zelf. 99% van de Vlaamse achterstelling is echter de laatste decennia opgelost. Wat ooit een gerechtvaardigde emancipatiestrijd was, is langzamerhand verworpen tot economisch egoïsme. Hoewel Vlaanderen sinds het begin van België tot diep in de jaren zestig de armste regio was, weigert de Vlaamse politiek nu steeds openlijker de solidariteit met Wallonië en Brussel. 'Vlaams geld in Vlaamse handen', heet dat bij het Vlaams Belang, maar de N-VA denkt daar niet anders over. Ook in andere landen van Europa weigeren de rijke regio's steeds openlijker om solidair te zijn met regio's die het moeilijker hebben. Zo bijvoorbeeld in Italië, waar het Noorden zich steeds harder gaat opstellen tegen het armere Zuiden. Het loont de moeite eens de overeenkomst tussen de slogans van de nationalistische partijen in Vlaanderen en die van de Lega Nord te bekijken.

Splitsen: in wiens belang?

De gewone burger heeft niets te winnen bij de splitsing, niet in Brussel of Wallonië maar ook niet in Vlaanderen! Het Waalse gewest zal het bijna zeker met veel minder middelen moeten doen, en dat zal goeddeels afgewenteld worden op de werkende bevolking. Brussel is al zwaar ondergefinancierd, en wordt nog meer de speelbal in het machtsspel tussen de twee taalgemeenschappen. Vooral op sociaal gebied zullen de gevolgen rampzalig zijn. Na splitsing zullen Vlaamse en Franstalige gezinnen en werknemers onder verschillende stelsels gaan vallen, wat dus neerkomt op verschillende uitkeringen en vergoedingen, een verschillend arbeidsstatuut,

het einde van de nationale cao's. In Brussel zullen gezinnen in dezelfde straat een verschillend niveau van sociale bescherming hebben, naargelang men tot het Vlaamse of het Waalse stelsel behoort. Werknemers in hetzelfde bedrijf gaan andere vergoedingen, rechten en plichten hebben afhankelijk van de gemeenschap of het gewest waartoe ze behoren.

Dit onderscheid volgens woonplaats en taalgemeenschap houdt een echte taalapartheid in, en die is voor de Ronde Tafel van Socialisten onaanvaardbaar!

Vlaamse en Franstalige werknemers zullen worden gedwongen om met elkaar in concurrentie te treden om investeringen aan te trekken of hun job te behouden. Dat zal leiden tot een neerwaartse druk op lonen en werkomstandigheden. In mensentaal: langer werken voor minder loon, meer flexibiliteit en minder werkzekerheid o.a. door tijdelijke statuten, minder sociale bescherming. Dat is voor alle werknemers in België nadelig, zowel voor Vlamingen als voor Franstaligen.

Onze sociale zekerheid is de kathedraal van de arbeidersbeweging, en is tot stand gekomen door de eensgezinde sociale strijd van generaties Belgische werknemers, Vlamingen en Franstaligen. De splitsing zet de deur open voor sociale afbraak. In Vlaanderen dromen de N-VA en de werkgeversorganisaties VOKA en Unizo openlijk van de vervanging van de federale sociale zekerheid door een Vlaamse versie light. Men wil een beperking van de werkoosheidsuitkering in de tijd, de afschaffing van de wachtuitkering, de veralgemening van de interimarbeid. De te presteren uren wil men op jaarbasis berekenen, wat alle werknemers tot een ongehoorde flexibiliteit zal dwingen. De staatshervorming is voor het patronaat de gemakkelijkste weg om zonder al te grote weerstand van de vakbonden en de arbeidersbeweging onze sociale verworvenheden te ontmantelen! Zeker in het Noorden dromen de rechtse krachten ervan om van Vlaanderen een Texas aan de Noordzee te maken.

Een sociaal Europa begint bij een solidair België !

Tegen een staatshervorming die de interpersoonlijke solidariteit en de solidariteit tussen economisch sterke en zwakke regio's doorbreekt, past een krachtig NEE. Deze staatshervorming is een rechts project dat past in een neoliberal Europa en een wildwest-globalisatie. Daarin moeten landen en regio's steeds harder concurreren voor investeringen en jobs. Regeringen ijveren met elkaar om het de investeerders zo gunstig mogelijk te maken. Terwijl die met de grote winsten gaan lopen, betaalt de werkende klasse de prijs, want telkens weer krijgen we te horen dat we onze eisen moeten matigen voor onze concurrentiepositie. Het antwoord hierop is niet om ons te laten verdelen, maar om juist eendrachtig te ijveren voor een sociaal Europa in een rechtvaardige wereld. Binnen dat sociaal Europa moeten we streven naar een sociale zekerheid die in alle landen vergelijkbaar is, als antwoord op de moordende concurrentie. De staatshervorming waarover nu onderhandeld wordt, gaat precies in de omgekeerde richting.

Socialisme? Jazeker: socialisme!

Het antwoord op de uitdagingen van vandaag is dus niet te zoeken in eng nationalistisch egoïsme, in broodnijd tussen volkeren en regio's. Het antwoord is te zoeken in grensoverschrijdende samenwerking, sociale rechtvaardigheid en solidariteit. Dat zijn ook de pijlers van het socialisme. Juist dat socialisme en de vakbeweging - ook de christelijke - liggen aan de basis van de uitbouw van de sociale verworvenheden. Deze opbouw van de sociale verworvenheden en syndicale kracht ging samen met de grootste en langste economische bloei uit onze geschiedenis. Het socialisme geeft de richting aan voor de toekomst.

Wat gisteren kon, kan ook vandaag, als we maar uitgaan van de kracht van onze eigen visie en niet achter de neoliberale en nationalistische slogans van anderen aanlopen!

Laten we beginnen met de solidariteit in eigen land! Daarom roept de Ronde Tafel van Socialisten op tot een breed eenheidsfront dat open staat voor alle sociale krachten in ons land. Tegen het

nationalistisch opbod en het splitsingsdenken en vóór de interpersoonlijke solidariteit van onze Belgische sociale zekerheid! Progressieve en democratische partijen, vakbonden, sociale organisaties en bewegingen uit het middenveld, vrijwilligerswerk en niet in de laatste plaats de mensen in dit land zijn sterk genoeg om het splitsingsdenken en -handelen te keren. Zij zijn het die met hun inzet en arbeid dit land hebben opgebouwd. De sociale krachten zullen er alles aan doen om een aangemaakte en krachtige sociale zekerheid te verdedigen en verder uit te bouwen!

Wie interesse heeft in de Ronde Tafel van Socialisten en onze nieuwsbrief wil ontvangen, mailt best naar info@dagvanhetsocialisme.be

.